

[Knud Lind]

henvendelser fra andre nordiske lande, som har påpeget det uheldige i, at Danmark opretholder en røverrede som Christiania.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Duetoft (CD):

Skal en lille gruppe uromagere kunne terrorisere hele bydele i København? Skal en gruppe unge, der åbenbart ikke kender til udtryk som tolerance og samarbejde, ødelægge det for alle andre? Skal en lille voldelig gruppe fremtvinge tendenser i vores frihedsorienterede samfund, der kan føre til krav om urimelige stramninger? Det er det, Folketinget diskuterer i dag.

Jeg vil godt takke justitsministeren for hans bevarelse af denne forespørgsel. CD er i det store og hele enige med ministeren i hans vurderinger.

Jeg må sige, at jeg synes, BZ-problemerne er et meget vanskeligt emne at diskutere. På den ene side må vi sikre, at det danske samfunds fundamentale rettigheder bibeholdes. En lille gruppe voldsmænd skal ikke kunne sætte de normer, vores samfund skal bygge på. På den anden side er der tale om en gruppe, der hverken er præget af fornuft eller evnen til at indgå aftaler. Den forstår åbenbart slet ikke grundlaget. Et samfund, hvor alle skal kunne være, er det grundlag, et samfund må fungere på.

I ethvert samfund må egoismen i en række situationer vige for hensynet til andre mennesker, og den evne besidder BZ-gruppen åbenbart ikke. Den kæmper med alle midler, for enhver pris for sit eget egoistiske behov, hvad det så end må være for et.

I begyndelsen af 1980'erne forsøgte man at skildre BZ-bevægelsen som ungdommens nye oprør, svaret på det forældede 1968-oprør. De unge var trætte af deres forældres teoretiske snakken og rejste sig over hele Europa, som der står i bogen »BZ Europa«, der udkom i 1982:

»Dagdriverne er kommet for at blive det sidste skud på den stadig mere forgrenede stamme, som den komplicerede senkapitalistiske klassesdeling udgør.«

Og et andet sted står der:

»Denne gang er det et arbejdsløst teenagerproletariat, der revolutionerer.«

Man opfattede BZ'erne som et romantisk revolutionstog. Nok tog de udgangspunkt i boligproblemer, men alle de såkaldte eksperter var enige om, at BZ-målet var et opgør med dommedagsprofetierne, hvad enten det drejede sig om det kapitalistiske samfund, om økologien eller om krigsfrygten.

Denne tro på, at BZ'erne var revolutionens virkelige stødtropper, fik folk i mange forskellige stillinger til at støtte bevægelsen. I ministerielle rapporter om ungdommen betegnedes BZ'erne som den egentlige nyskabelse blandt unge, de, der bragte fornyelsen og nytænkningen. Ja, det kan man jo så se resultaterne af i dag.

Medierne og specielt CD's kæphest, Danmarks Radio, gjorde dem til helte. Jeg forsøgte i Radiorådet i 1982-1983 at finde ud af, hvordan det kunne være, at Danmarks Radios medarbejdere altid kunne være på den modsatte side af barrikaderne af den, som politiet var på.

F.eks. var det i Mekanisk Musikmuseum lykkedes en medarbejder med mikrofon at sende direkte udsendelser inde fra huset, som politiet altså ikke havde midler nok til at kunne komme ind i. Jeg kunne ikke få noget svar på, hvorfor det var sådan, og det var mere forunderligt, eftersom det var en såkaldt spontan demonstration. Spontaniteten var åbenbart godt planlagt.

Hele denne sympatibølge gav sig også udslag i, at bare tre BZ'ere stillede sig op i en baggård på Nørrebro, så stod der en hel række mennesker fra medierne og ventede på at få udtalelser og se »action«.

Aviserne kæmpede om BZ'erne. Vi har avis-historier, der fortæller, at på Rådhuspladsen var der flere journalister, end der var BZ'ere, sådan at man nærmest måtte trække et nummer for at få lov til at interviewe BZ'erne. Så stor var medieinteressen altså.

Alle disse ting er med til at skabe baggrunden for BZ-bevægelsen, og det gav dem mod til hver gang at gå et skridt videre i konfrontationen med samfundet.

Nu er vi så, hvor vi er i dag. Konfrontationen har nået et niveau, hvor folkevalgte er nødt til at sige stop.

Jeg vil godt her rose Københavns Kommune, der trods alt har rakt hånden frem til BZ'erne. De har gjort det i den forvisning, at BZ-bevægelsen stadig væk tog udgangspunkt i boligsituationen. Man har foræret BZ'erne bl.a. ung-